Lietas Nr. 11331110112
Lietas arhīva Nr. K26-0411-13/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē, 2013.gada 3.decembrī

Rēzeknes tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis I.Dzindzuks,

piedaloties prokuroram A.Škutānam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. C/**, /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, un

k o n s t a t ē j a :

/pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenas nolaupīšanas (zādzības) nelielā apmērā, un tieši:

[1] /pers. C/, 2012.gada 20.novembrī ap plkst. 00.00, būdams alkohola ietekmē, tiesiski atrodoties /pers. D/ dzīvesvietā – dzīvoklī Nr/adrese/, un izmantojot apstākli, ka /pers. D/ aizmiga, slepeni nolaupīja dzīvokļa virtuvē atrodošos, /pers. D/ piederošo, mobilo telefonu Nokia 7230, tā lādēšanas ierīci un tā austiņas, tas ir, svešu kustamu mantu kopējā vērtībā Ls 69.

Turpmāk / persona C/ uzreiz atstāja notikuma vietu un ar nolaupīto mantu rīkojās pēc saviem ieskatiem.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja tīšu krimināpārkāpumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (likuma redakcijā līdz 01.04.2013.).

[2] /pers. C/, 2012.gada 22.novembrī ap plkst. 00.30, būdams alkohola ietekmē, tiesiski atrodoties /pers. D/ dzīvesvietā – dzīvoklī Nr/adrese/, un izmantojot apstākli, ka /pers. D/ ir izgājis no dzīvokļa virtuves, slepeni nolaupīja dzīvokļa virtuvē atrodošos, /pers. D/ piederošo, mobilo telefonu Nokia Ls 12 vērtībā.

Turpmāk / pers. C / uzreiz atstāja notikuma vietu un ar nolaupīto mantu rīkojās pēc saviem ieskatiem.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja tīšu krimināpārkāpumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (likuma redakcijā līdz 01.04.2013.).

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnīgi, apsūdzībā norādītos viņa vainas pierādījumus un noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju neapstrīdēja, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Cietušais /pers. D/ uz tiesas sēdi neieradās. Par tiesas sēdi viņam paziņots likumā noteiktajā kārtībā ar tiesas pavēsti. Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 469.panta otro daļu krimināllietu var iztiesāt bez cietušā klātbūtnes.

Prokurors atzina, ka apsūdzētā vainas pierādījumus tiesas izmeklēšanā pārbaudīt nav nepieciešams, jo savu vainu viņš atzīst pilnīgi, pierādījumus neapstrīd.

Ņemot vērā prokurora viedokli par apsūdzētā lūgumu un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, tiesa nolēma tiesas izmeklēšanā nepārbaudīt pierādījumus, kas apstiprina apsūdzētā vainu, tikai pārbaudīt apsūdzētā personu raksturojošos datus.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzina, ka /pers. C/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi. Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešami.

Nosakot sodu /pers. C/ tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. C/ izdarīja divus tīšus krimināpārkāpumus (likuma redakcijā līdz 01.04.1013.), agrāk krimināsodīts, sodāmības dzēstas likumā noteiktajā kārtībā (lietas 52.-54.lapa).

Tiesas sēdē /pers. C/ viņa raksturojošos datus neapstrīdēja, paskaidroja, ka neprecējies, apgādājamo personu viņam nav, Reģistrēts kā bezdarbnieks Nodarbinātības valsts aģentūrā, strādā gadījuma darbus, psihiatra un narkologa kabinetā nav reģistrēts, veselības problēmu viņam nav.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzina to, ka viņš vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu tiesa par/ pers. C/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzina to, ka viņa izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu (pēdēja sodāmība uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi nebija dzēsta), kā arī to, ka noziedzīgus nodarījumus viņš izdarīja, būdams alkohola ietekmē.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikuma" Pārejas noteikumu 4.punktu, kas nosaka, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, *sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā,* ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Pirms 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikuma" spēkā stāšanas par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu bija paredzēti sodi: brīvības atņemšana vai arests, vai piespiedu darbs, vai naudas sods. Saskaņā ar grozījumiem Krimināllikumā, kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, par /pers. C/ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu paredzēti vairāki alternatīvi pamatsodi - brīvības atņemšana vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods. No Krimināllikuma 38.panta izriet, ka īslaicīga brīvības atņemšana nav jauns soda veids, bet viena no brīvības atņemšanas izpildes formām. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu īslaicīgu brīvības atņemšanu nav iespējams noteikt nosacīti, un šo apstākli var ņemt vērā pie soda noteikšanas.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību (agrāk kriminālsodīts, sodāmības dzēstas), viņa attieksmi pret izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem (vaļsirdīgi atzinies, nožēlo izdarīto, veicināja tiesas procesa norisi, lūdzot neveikt pierādījumu pārbaudi), noziedzīgo nodarījumu smagumu (saskaņā ar Krimināllikuma redakciju līdz 01.04.1013. noziedzīgs nodarījums tika kvalificēts kā kriminālpārkāpums) un raksturu (mantiskā rakstura noziedzīgie nodarījumi), radīto kaitējumu (mantiskais zaudējums cietušajam nav atlīdzināts, mantiskais zaudējums 2,47 reizēs mazāks par minimālas mēnešalgas apmēru).

Ievērojot Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikto, tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā Krimināllikuma 35.pantā noteiktā soda mērķa - aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas - sasniegšanu var panākt apsūdzētajam /pers. C/ piemērojot panta sankcijā paredzēto sodu – īslaicīga brīvības atņemšana.

Tiesa uzskata, ka iepriekš piespriestie sodi apsūdzēto nav pozitīvi ietekmējis, viņš nav izdarījis secinājumus un nav labojis savu uzvedību un attieksmi pret likumu ievērošanu, jo inkriminētos noziedzīgus nodarījumus /pers. C/ izdarīja nedzēstas sodāmības laikā. Apsūdzētajam nav radusies tieksme mainīt savu uzvedību un dzīvesveidu. Ņemot vērā, ka iepriekš piespriestie sodi nav sasnieguši sodīšanas mērķi, tiesa atzīst, ka /pers. C/ noziedzīgo darbību tendence nevar tikt mazināta bez īslaicīgas izolācijas no sabiedrības.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nav piespriežams Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais naudas sods, jo pašlaik regulāru ienākumu viņam nav. Līdz ar to tiesai pastāv šaubas par naudas soda izpildi likumā noteiktajos termiņos un tas būtiski ietekmēs apsūdzētā mantisko stāvokli. Piespiedu darbs /pers. C/ nav piespriežams, jo tas viņu neatturēja no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 46.panta trešajā daļā noteikts, ka, nosakot soda mēru, jāņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Turklāt, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikuma" Pārejas noteikumu 4.punktu un 6.punktu, kas nosaka, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu. No 2013.gada 1.aprīļa, kad stājās spēkā minētais likums, Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā tika samazināta brīvības atņemšanas maksimālā un minimālā robeža (īslaicīgas brīvības atņemšanas termiņš sākas no 15 dienām, bet brīvības atņemšanas laiks nevar pārsniegt vienu gadu).

Tā kā tiesa konstatēja apsūdzētā atbildību pastiprinošos apstākļus, tad īslaicīgas brīvības atņemšanas termiņu nav iespējams noteikt minimālā sankcijā paredzētā termiņā. Tomēr, pastāvot atbildību mīkstinošam apstāklim, tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas soda laiku /pers. C/ nav nepieciešams noteikt maksimālajā apmērā, to var noteikt tuvāk vidējam Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētajam īslaicīgas brīvības atņemšanas laikam.

Tiesa uzskata, ka galīgo sodu /pers. C/ jānosaka pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, un soda termiņu var noteikt apcietinājumā un aizturējumā pavadītā laika robežās. Līdz ar to sodu jāuzskata par izciesto un /pers. C/ jāatbrīvo no apcietinājuma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu soda izciešanas termiņā jāieskaita /pers. C/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2013.gada 10.augustā plkst.17.30 līdz 2013.gada 11.augustam plkst. 9.20 (viena diena) un apcietinājumā pavadīto laiku no 2013.gada 30.oktobra līdz 2013.gada 3.decembrim (ieskaitot), kopā 1 mēnesi 6 dienas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (zādzība, kas izdarīta 2012.gada 20.novembrī) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (zādzība, kas izdarīta 2012.gada 22.novembrī) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 (divdesmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu **/pers. C/** noteikt – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 (vienu) mēnesi 6 (sešām) dienām.

Soda termiņā ieskaitīt /pers. C/ aizturēšanas laiku no 2013.gada 10.augusta līdz 2013.gada 11.augustam un apcietinājumā pavadīto laiku no 2013.gada 30.oktobra līdz 2013.gada 3.decembrim, kopā 1 (vienu) mēnesi 6 (sešas) dienas.

/pers. C/ piespriesto sodu uzskatīt par izciesto.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – atcelt.

Atbrīvot /pers. C/ no apcietinājuma tiesas zālē pēc sprieduma pasludināšanas.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis I.Dzindzuks